

Kraska

łac. *Coracias garrulus*

Pokarm: chrząszcze, świerszcze, szarańczaki, żuki gnojowe, dżdżownice, żaby, jaszczurki, małe węże i młode ptaki

Występowanie: środkowa, wschodnia i południowa Europa oraz północno-zachodni pas wybrzeża Afryki; zimuje głównie w Afryce na południe od równika; w Polsce występuje we wschodniej części kraju, głównie na Podlasiu, Roztoczu, Kielecczyźnie, Równinie Kurpiowskiej i Mazurskiej

Długość ciała: 31-35 cm

Rozpiętość skrzydeł: 62-72 cm

Masa ciała: 0,12-0,15 kg

W Polsce kraski są już na granicy wymarcia, ostatnie pary gnieźdzą się na Równinie Kurpiowskiej. Przylatują w kwietniu lub maju, a odlatują od sierpnia do września.

Około 20-30 lat temu kraska zasiedlała znaczny obszar naszego kraju, dziś całkowicie zniknęła z części zachodniej, a z roku na rok wzrasta ryzyko całkowitego wymarcia na terenie Polski. Przyczyn dopatruje się w zmianie krajobrazu rolniczego, likwidacji zadrzewień śródpolnych, wycinaniu starych dziuplastych drzew oraz stosowaniu na dużą skalę środków ochrony roślin, które w znacznej części zabijają duże owady, jakimi kraska najchętniej się żywi.

tekst: A. Łużyński, korekta: I. Skrypin, zdjęcia: A. Łabużyńska, A. Łużyński, rysunki: Mergus D. Kilion, oprac. graf.: A. Bończak / ZOO Lubin

